

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای دیپلماسی عمومی ایران و ترکیه در قبال بحران سوریه

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 4، شماره 8 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمدباقر حشمت زاده - دانشیار گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی نهران
ایران

حمیدرضا حمیدفر - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه شهید بهشتی تهران

یاسر قائمی - کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نوشتار حاضر در پی پاسخ گویی به این پرسش اساسی است که ابزار دیپلماسی عمومی و قدرت نرم در تدوین راهبرد ایران و ترکیه در قبال سوریه و تحولات آن از چه جایگاهی برخوردار است؟ فرضیه برای پاسخ به این پرسش عبارت است از این که ایران همواره ابزار دیپلماسی عمومی مبتنی بر قدرت نرم را در راهبرد خود در قبال سوریه حفظ نموده است؛ اما ترکیه از سال ۱۹۹۹ تا سال ۲۰۱۱ دیپلماسی عمومی مبتنی بر قدرت نرم خود را در قبال سوریه حفظ نمود اما با شروع تحولات سوریه رفته رفته راهبرد ترکیه به سمت استراتژی قدرت سخت بازگشت زیرا ترکیه براساس دکترین نوعثمانی گرایی به دنبال گسترش عمق استراتژیک خود در منطقه بود و تحولات سوریه ترکیه را برای دست یابی به این هدف با حاکم نمودن اخوان المسلمین در سوریه و گسترش محور اخوانی ترغیب نمود. لذا ترکیه در تحولات سوریه در برابر دولت اسد قرار گرفت و طبیعی بود که راهبرد سیاست خارجی این کشور از قدرت نرم به قدرت سخت تغییر شکل دهد. اما ایران به دنبال حفظ جایگاه خود در منطقه و سوریه است لذا همواره حمایت خود را از دولت و ملت سوریه ابراز داشته است و دیپلماسی عمومی در راهبرد ایران در قبال سوریه تداوم داشته است. لذا تحولات سوریه بر روابط ایران و ترکیه نیز تاثیر منفی گذاشته است. در این مقاله از روش توصیفی- تحلیلی و برای گردآوری داده ها از منابع کتابخانه ای و اسنادی و برای تحلیل موضوع پژوهش، از مفهوم دیپلماسی عمومی بهره گیری شده است.

کلمات کلیدی:

"بحران سوریه"، "دیپلماسی عمومی"، "قدرت نرم"، "سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران"، "سیاست خارجی ترکیه"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419633>

